

Tento článok je venovaný misii v Knihe Žalmov. Môžeme si pritom položiť otázku, čo *Kniha Žalmov* hovorí o misii – a hľadať na ňu odpoveď.

Z tohto pohľadu sa najprv pozrieme na Žalm 96 ako príklad toho, čo znamená misia v Knihe Žalmov. Potom sa pozrieme do celej Knihy Žalmov a vyberieme z nej miesta, z ktorých uvidíme isté doktrinálne tvrdenia ohľadom misie.

Žalm 96

S týmto žalmom sa prvýkrát stretávame v 1. knihe Kronickej v 15. a 16. kapitole. Dávid prenáša truhlu zmluvy do Jeruzalema a prikazuje spevákom (Azafovcom), aby spievali žalmy. Tento žalm im predkladá spolu s inými žalmami.

Žalm 96 je považovaný za misijný žalm - za žalm vyzývajúci k misii. K tomuto záveru vedie verš 2: „...zvestujte jeho spasenie zo dňa na deň!“

Žalm môžeme rozdeliť na štyri časti. V prvých troch veršoch je volanie k evanjelizácii národov (volanie k misii): „Spievajte Hospodinovi novú pieseň! Spievajte Hospodinovi, celá zem! Spievajte Hospodinovi; dobrorečte jeho menu; zvestujte jeho spasenie zo dňa na deň! Rozprávajte jeho slávu medzi národmi, všade medzi všetkými ľuďmi jeho divy.“

Pôvodné slovo rozprávajte (verš 3) v niektorých prekladoch prekladajú ako zvestujte alebo prehlasujte (jeho slávu medzi národmi). Všade, medzi všetkými ľuďmi, vyhlasujte jeho divy. To je volanie k misii: Rozprávajte jeho slávu medzi národmi. Vyzerá to tak, že tento žalm bol určený ľuďom, ktorí boli v Izraeli a poznali Boha. Ich zodpovednosťou bolo zvestovať spásu medzi národmi. Týmto Boh prikazuje, aby zvestovali jeho spasenie a aby sa tešili, spievali Hospodinovi, dobrorečili jeho menu, vzývali jeho meno.

Všimnime si, že je napísané: Spievajte Hospodinovi novú pieseň. Čo to je nová pieseň? S týmto výrazom sa stretneme aj v Zjavení Jána a aj v Žalmoch 33:3 a 98:1. V gréckom preklade Starého zákona (LXX) slovo nový (novú pieseň) sa dá voľne preložiť čerstvý (čerstvú pieseň). Ako máme novú pieseň, tak rovnako máme aj nové prikázanie v 1. Jánovom 2:7 a 8. Máme niečo, čo nanovo, načerstvo prežívame s Bohom – teda je to čerstvé. A to chceme zaspievať Hospodinovi. Nanovo objavujeme a obdivujeme Hospodina. Nanovo si uvedomujeme veľké pravdy o spasení a spievame to ako novú pieseň. Spievať Hospodinovi novú pieseň má celá zem.

V prvých veršoch je teda volanie k misii. Boh volá ľudí ísť a rozprávať o ňom - a kam ich volá alebo posiela? Posiela ich medzi národy! Všade, všetkým ľuďom hovoriť o jeho divoch, teda o jeho predivných skutkoch. Evanjelium alebo zvesť o Bohu má byť hovorená medzi všetkými národmi.

Druhá časť, a to sú verše 4 až 6, uvádza dôvod pre misiu. Prečo by sme mali ísť a zvestovať Hospodina všetkým národom a jeho spasenie zo dňa na deň? Prečo by sme mali spievať novú pieseň? Prečo rozprávať jeho slávu medzi národmi? Dôvody k tomu sú uvedené vo veršoch 4 až 6: „Lebo veľký je Hospodin a veľmi chválený; je strašný nad všetkých bohov. Lebo všetci bohovia národov sú modlami; ale Hospodin učinil nebesia. Velebnosť a sláva je pred ním, sila a okrasa v jeho svätyni.“ Odpoveď na uvedené otázky je: Lebo Hospodin je Boh! Lebo on je veľký Boh! Inými slovami, keď sa niekto opýta: Prečo misia? Prečo zvestovanie? Prečo mi hovoríš o Bohu? Prečo mi hovoríš o Kristovi?, naša odpoveď je: Lebo on je Boh - a vo veršoch 4 až 6 je tento dôvod rozvinutý.

Zvestujeme preto, lebo náš Boh je pravý Boh. Všetci bohovia národov sú modlami. To znamená, že sú to falošní bohovia, ktorí nepočujú, nevidia, nemôžu pomôcť, nemôžu sa nás zastať a nemôžu pre nás nič urobiť. Títo bohovia sú ničím, ale verš 5 hovorí, že na rozdiel od týchto falošných bohov uctievaných v nádoch, Hospodin je pravý Stvoriteľ, ktorý stvoril nebesia i zem.

Ľudia, ktorým to zvestujeme, nepoznajú Hospodina, pretože keď boli odkázaní na svoju vlastnú cestu, vybrali si ísť z nevedomosti do ešte väčšej nevedomosti a Boh bol k nim zhovievavý.

Apoštol Pavol toto hlásal v Aténach: Boh prehliadal časy nevedomosti, to ale neznamená, že ich nesúdil. To neznamená, že boli spasení. To znamená, že nejednal s nimi podľa toho, ako by si zaslúžili. Bol k nim veľmi zhovievavý a pripravoval národy k tomu, aby k nim mohlo prísť evanjelium, ktoré začalo v Jeruzaleme, potom sa rozšírilo cez Judsko, Samáriu až do posledných končín Zeme.

Prvý dôvod k misii je ten, že náš Boh je pravý Boh. S vedomím, že zvestujeme pravého Boha, ideme medzi národy. Keď ideme zvestovať Pána Ježiša Krista, tak potrebujeme ísť s týmto nastavením.

Človek vo svete nemá pravého boha. Môže uctievať humanizmus, môže uctievať modly, sochy, môže uctievať svoje predstavy, môže uctievať sám seba. Bez ohľadu na to, čo uctieva, je modlár (modloslužobník), lebo neuctieva pravého Boha.

Ďalším dôvodom je jeho veľkosť: Hospodin je vyvýšený. Je veľký. Je veľmi chválený. Je obávaný nad všetkých bohov.

Ďalší dôvod je vo verši 6: „velebnosť a sláva je pred ním, sila a okrasa v jeho svätyni.“ Náš Boh

je veľmi slávny. Je velebený. Je krásny. Je obdivovaný. Toto všetko odkazuje na jeho atribúty, na jeho vlastnosti. Takže tu sú uvedené minimálne tri dôvody, prečo treba ísť misijne medzi národy.

V liste Rímskym v 1. kapitole a v 5. verši je napísané: „skrze ktorého (skrze Pána Ježiša Krista) sme dostali milosť a apoštolstvo.“ Tu apoštol Pavol píše o sebe a o tých, ktorí zvestujú evanjelium. „Dostali sme milosť a apoštolstvo“ - to znamená, že dôvod ich vyslania bolo zvestovanie poslušnosti viery medzi všetkými národmi. Dôvodom ich vyslania bolo priviesť všetky národy pod poslušnosť toho, čo zvestujeme ako vieru. Slovo viera sa zvykne použiť ako akt verenia, ale zvykne sa použiť aj ako obsah učenia. Na tomto mieste sa slovom viera rozumie učenie evanjelia.

Čo chceme dosiahnuť, keď ľuďom zvestujeme Boha Ježiša Krista?

Verše 7 až 9 (tretia časť žalmu) sa dajú chápať ako cieľ misie, ako to, čo sa má misiou dosiahnuť: „Vzdajte Hospodinovi, čelade národov, vzdajte Hospodinovi česť a silu! Vzdajte Hospodinovi česť jeho mena. Doneste posvätný dar a vojdite do jeho dvorov! Klaňajte sa Hospodinovi v ozdobe svätosti! Traste sa pred jeho tvárou, celá zem!“

Keď hovorím, že zvestujeme Boha, zvestujeme Ježiša Krista, lebo nechcem oddeľovať Boha Otca od Pána Ježiša Krista. Keď Pavol prišiel k pohanom, zvestovanie evanjelia začínal doktrínou o Bohu. Zvestoval im, že je tu živý a pravý Boh (vy sa klaniate modlám) a potom prešiel k Pánovi Ježišovi Kristovi, jeho Synovi, ktorý bol daný ako Záchranca a Sudca. Takže, keď ľuďom zvestujeme Boha alebo zvestujeme Pána Ježiša Krista, tak to chápme v tom význame, že mnohí ľudia nevedia ani dnes, že je Boh alebo kto je pravý Boh. Nevedia, že všetko, čo je okolo nás, bolo stvorené a nevedia, kto to stvoril. Nevedia, kto vládne. Nemajú ani len poňatia, ako sa pravý Boh zjavil, ako konal, ako činil. K čomu máme teda ľudí priviesť?

Máme ich priviesť k pokániu, k viere v Spasiteľa, aby ho potom ako Boží ľud spoločne oslavovali a aby medzi nimi bola jednomyseľnosť, pretože aj to je poslušnosť evanjeliu. Poslušnosť evanjeliu je v tomto žalme vyjadrená aj slovami veršov 7 až 9. V nich sú dané príkazy: Vzďajte Hospodinovi..., vzdajte Hospodinovi..., vzdajte - vnímame to? Čo to znamená? Znamená to toľko, že keď národom zvestujeme Hospodina, keď k nim prichádzame so zvesťou o tom, kto on je, očakávame od ľudí, že na zvesť evanjelia odpovedia tak, ako to Boh od nich očakáva. A adekvátne odpoveď na evanjelium v tomto žalme je daná veršami 7-9. Inými slovami, ľudia začnú zmýšľať, že Bohu patrí česť a sláva, že on je silný Boh. To znamená, že česť a slávu už nepripisujú viac sebe, ale pripisujú ju Bohu. Všimnime si ďalej: Vzďajte Hospodinovi česť (slávu) jeho menu. Čo to znamená vzdať slávu jeho menu? Znamená to: pripíšte Hospodinovi takú slávu, aká prináleží jeho menu. Vieme, že v mene je reprezentovaný charakter a opis vlastností toho, komu meno patrí.

Klaňajte sa Hospodinovi v ozdobe svätosti. Ozdoba svätosti znamená, že naše životy sa musia očistiť od hriechu. Nesmieme ísť ďalej spôsobom, ktorým sme išli doteraz. Boh chce svätý ľud. A chce, aby ho uctieval ako svätý ľud. „Traste sa pred jeho tvárou, celá zem.“ Takže v tejto časti žalmu sú uvedené dôvody misie.

Poslednou časťou sú verše 10 až 13: „Povedzte medzi národmi: Hospodin kraľuje! Áno, aj okruh sveta bude upevnený tak, aby sa nepohol. Bude súdiť národy spravodlivo. Nech sa radujú nebesia a nech plesá zem! Nech hučí more i jeho náplň! Nech sa veselí pole a všetko, čo je na ňom! Vtedy nech plesajú i všetky stromy lesa pred Hospodinom, lebo ide, lebo ide súdiť zem! Bude súdiť okruh sveta v spravodlivosti a národy vo svojej pravde.“ Tieto verše predstavujú apel misie. Apel misie je: Povedzte medzi národmi: Hospodin kraľuje! Biblický Boh kraľuje a to je to, čo národy potrebujú počuť.

V dnešnej dobe je asi veľmi ťažké hovoriť o kraľovaní jedného Boha. A stále je to ťažšie a ťažšie povedať, pretože týmto vylučujeme synkretizmus, týmto úplne vylučujeme ekumenické vzťahy s inými náboženstvami. Pretože žalm hovorí: Hospodin je pravý Boh a on kraľuje - vaši bohovia sú ničím, a preto urobíte rozumne, ak zanecháte svoje modly a pôjdete k Hospodinovi. Toto je biblický apel a biblická zvesť. Apel súvisí s Božím kraľovaním a s jeho úlohou Sudcu, lebo úrad Kráľa je spojený s úradom Sudcu. Text hovorí o prichádzajúcom súde a o tom, že Boh bude súdiť národy spravodlivo. Toto je jedna z realít, na ktoré dnes zabúdame, pretože žijeme v dobe, keď o súde ľudia neradi počujú a ešte menej radi počujú, že oni sú pod súdom. A najmenej radi počujú, že oni by mali byť pred Boha postavení ako pred Sudcu.

Na mieste je otázka, prečo by sme sa mali radovať, že príde súd? Pretože koniec tohto žalmu je v kontexte radosti. Verš 11 a 13: „Nech sa radujú nebesia a nech plesá zem! Nech hučí more i jeho náplň! ... pred Hospodinom, lebo ide, lebo ide súdiť zem! Bude súdiť okruh sveta v spravodlivosti a národy vo svojej pravde.“ Ako môžeme volať k radosti na základe toho, že Boh ide súdiť zem? Odpoveď je, že súd, ktorý ide Boh vykonať, je v skutočnosti správna a dobrá vec, ktorá urobí dobre tejto prírode aj národom, ktoré dúfajú v Hospodina. Preto radosť zo súdu.

Na tomto svete je veľa nespravodlivosti. Ako v starozákonných časoch bolo veľa nespravodlivých kráľov a sudcov, dialo sa veľa neprávosti, tak je tomu aj dnes. Kazateľ povedal, že videl nepravosť na zemi, a preto je lepšie nenarodiť sa, ako žiť na tejto zemi.

Prečo? Lebo súd a právo sú pokrivené. Ale Boh v tomto žalme hovorí: Ja budem súdiť zem v spravodlivosti a národy v pravde - a príde obnova, dôjde aj k obnoveniu prírody (pozri Rímskym 8:19-22).

Tento žalm hovorí: Raduj sa stvorenie. Radujte sa nebesia. Raduj sa zem. Huč more a jeho náplň. Raduj sa, pretože výsledkom súdu bude, že všetko bude očistené a aj príroda bude oslobodená od porušenia. Potom bude nové nebo a nová zem, kde bude prebývať spravodlivosť, kde nebude sĺz a bolesti a kde nebude hriechu.

Úvodné verše tohto žalmu sú volanie k misii (zvestujte jeho spasenie zo dňa na deň). V ďalšej časti sú dôvody k misii (charakter Boha a jeho meno, jeho vznešenosť, krása a veľkosť). Za tým nasleduje cieľ misie – a to je to, čo očakávame od ľudí. Očakávame, že povedia len „pekné náboženstvo“?! Nie! Očakávame, že padnú na tvár a budú uctievať pravého Boha, pripíšu mu slávu a prídu k nemu skrze Pána Ježiša Krista. Oddajú sa mu a budú mu slúžiť svojimi životmi.

Úvahy o Žalme 96 ukončíme tromi postrehmi:

Po prvé: Máme zodpovednosť ohlasovať Boha. To je príkaz. Nie je to len príkaz z Evanjelia podľa Matúša: „chodte a čiňte mi učeníkmi všetky národy“ a Marka: „kážte evanjelium každému stvoreniu“ a iných miest Písma, ale to je aj príkaz napr. Žalmu 96: „Prehlasujte slávu jeho menu medzi národmi.“ Toto je tiež príkaz, Kristov príkaz, daný síce cez žalmistu, ale je to jeho príkaz, jeho slovo pre nás.

Po druhé: Ohlasovať evanjelium, ísť na misiu, môžeme so smelosťou. Našou smelosťou je Boh, ktorý za nami stojí. Boh, ktorý nás vysielá. Pretože Boh si želá, aby sme ho hlásali, majme preto smelosť ísť vpred, lebo s nami je Hospodin zástupov. Vy máte modly, vy máte vojenskú silu, ale za nami stojí Hospodin zástupov. Takže pri misii nemusíme mať neistý postoj. Môžeme mať taký postoj, aký mali apoštoli, aký mali proroci, aký mali ľudia, ktorí tento žalm prijali.

Po tretie: Dbajme o to, aby sme sami žili podľa evanjelia, ktoré zvestujeme. Zvlášť teraz myslíme na verše 7, 8 a 9. Aby naše životy vyzerali ako životy, ktorými vzdávame Hospodinovi slávu, ktorá náleží jeho menu. Aby sme sami vedome Hospodina vzývali. Aby sme vedome vydávali svoje telá ako živú obeť, rozumnú to našu svätoslužbu. Dbajme o to, aby sme usilovali o osobnú svätosť skrze Svätého Ducha.

Misijná teológia v Knihe Žalmov

V ďalšej časti tohto článku sa budeme zaujímať o to, čo o evanjelizácii národov učí celá Kniha Žalmov. Táto kniha obsahuje 150 žalmov a minimálne aspoň v jednej tretine alebo v polovici z nich by sme našli niečo, čo sa priamo alebo menej priamo týka zvestovania evanjelia všetkým národom. Pretože nie je možné venovať sa všetkým týmto miestam, sústredíme sa iba na niektoré z nich a na princípy, ktoré ohľadom misie učia a prehlasujú.

Existuje predstava, že doba Starého zákona bol čas, kedy evanjelium a poznanie Boha bolo striktne obmedzené len na územie Izraela. Pravda je však taká, že evanjelium sa dostávalo a presakovalo aj za jeho hranice už aj vtedy. Bolo to najviac po babylonskom zajatí, kedy mnohí ľudia po celom svete, hlavne cez židovské synagógy, prichádzajú k poznaniu živého pravého Boha. Netvrdíme, že ich poznanie bolo osobné a spasiteľné, i keď veríme, že niektorí skrze vieru mohli prísť k takémuto poznaniu Boha. Dostávali sa však do kontaktu so židovstvom tých čias, konvertovali na židovskú vieru a stávali sa prozelytmi.

Kniha Žalmov je úžasná kniha. Apoštol Pavol ju napríklad používa v liste Rímskym k potvrdeniu svojho evanjelizačného úsilia. V tomto liste cituje zo žalmov: „...a pohanovia, aby za milosrdenstvo oslavovali Boha, ako je napísané: Preto ťa budem chváliť medzi národmi a tvoju menu budem spievať žalmy.“ (Rímskym 15:9 – to je zo Žalmu 18:50). Verš 11 z Rímskym 15: „Chváľte Pána všetky národy a zvelebujte ho všetci ľudia,“ je odkaz na Žalm 117:1. Apoštol Pavol jasne ukazuje, že v Knihe Žalmov nájdeme niečo, o čo sa on opiera, keď viedol všetky národy k poslušnosti evanjeliu.

Žalmy pre misiu budujú základný doktrinálny rámec. Sú v nich tri význačné doktríny, na ktoré sa potom viažu všetky ostatné tvrdenia. Nebudeme vyčerpávajúci, to znamená, nepokryjeme všetko, čo sa doktrinálne učí v žalmoch, ale pochutnajme si na tom, čo si z nich teraz vezmeme. V tomto zmysle spomenieme tieto tri význačné doktríny:

Prvá doktrína: Žalmy učia o univerzálnom kralovaní a panstve jediného a pravého Boha, Hospodina. Izraelci ho menujú: Náš Boh.

Druhá doktrína: Boh univerzálny hovorí k všetkým národom a všetkým zjavuje svoju slávu.

Tretia doktrína: Boh je univerzálny Sudca všetkých národov.

Prvá doktrína

Žalmy prichádzajú s predpokladom a s tvrdením univerzálneho kraľovania Hospodina. Žalm 97: „Hospodin kraľuje, nech plesá zem.“ (verš 1). Alebo: „Povedzte medzi národmi, Hospodin kraľuje.“ (96:10). Kde Hospodin kraľuje? Ak by kraľoval len v Izraeli, verše by nedávali zmysel, lebo Žalm 24:1-2 hovorí: „Hospodinova je zem i jej náplň, okruh zeme i tí, ktorí bývajú na ňom; lebo on ho založil na moriach a postavil ho na riekach tak, aby stál.“ Toto je tvrdenie, podľa ktorého Hospodin je Pánom na celej zemi. To znamená, že Hospodinovi patrí celá zem a Hospodinovi patrí všetko, čo je na nej. To je jedna zo základných doktrín rámca, o ktorom sme hovorili. Jeho je panstvo a jeho je kraľovanie. Žalm 94:10 napríklad hovorí o tom, že Hospodin kázni národy. „Či ten, ktorý kázni národy nebude trestať?“ To, že Hospodin kázni národy, potom znamená, že Hospodin je niekto, v čích rukách sú všetky národy. Vidíme, že žalmy vyučujú doktrínu, že Hospodin je univerzálnym Kráľom nad zemou.

Keď bol Pán Ježiš pokúšaný diablom, diabol mu ponúkal všetky kráľovstvá (Matúš 4:8-9). Ako to zosúladiť s touto doktrínou? Zosúladenie je v tom, že diabol má vplyv na kráľovstvá, ale nie je ich konečným vládcom a majiteľom. Boh je ten, ktorému všetko patrí, ktorý všetko riadi, nad

všetkým kraľuje a všetkému vymeriava čas. Inými slovami, to čo diabol robí, je tak len preto, lebo mu to dovolí Boh. Boh má absolútnu moc konanie a vplyv diabla kedykoľvek zastaviť, ale on robí všetko podľa svojho najmúdrejšieho plánu.

To prvé, čo zo žalmov prijímame, je univerzálne kraľovanie a panstvo Hospodina. Jeho kraľovanie je suverénne. Hovorí o tom aj text: „a tak nech poznajú, že ty, ktorého meno je Hospodin, si sám Najvyšším Pánom nad celou zemou.“ (Žalm 83:19). Niet viacero bohov, je len jeden skutočný Boh. Mohli by sme povedať, že Hospodin je jediný, exkluzívny Boh, jediný exkluzívny Kráľ: „Lebo Hospodin je silný Boh veľký a veľký Kráľ nad všetkými bohmi.“ (Žalm 95:3).

Prečo je táto doktrína dôležitá? Pretože čokoľvek budeme ďalej robiť a ľuďom prinášať evanjelium, tak všetko musí vychádzať z tohto presvedčenia, lebo je to pravda. Ľudia patria jemu ako jeho stvorenia, ako tomu, kto má nad nimi moc a ktorý im prejavuje milosť. Patria mu ako tomu, pred ktorým raz budú stáť. Nepatria mu ako jeho znovuzrodené deti, (veď preto im prinášame evanjelium), ale sú jeho vlastníctvom ako univerzálneho Kráľa a Pána. Toto je prvé naše dôležité presvedčenie, s ktorým ideme do misie.

Druhá doktrína

Hospodin hovorí univerzálne k všetkým národom a všetkým národom zjavuje svoju slávu:

„Hospodine, náš Pane, aké slávne je tvoje meno na celej zemi, ktorý si dal svoje veličenstvo na nebesiach!“ (Žalm 8:2 a 10).

„Deň dňu hovorí slovo, a noc noci povedá známosť. Nieto reči ani nieto slov, aby nebolo čuť ich hlasu. Ich správa vyšla na celú zem a ich mluva až na koniec okruhu sveta. Slncu postavil na nich stan.“ (Žalm 19:3-5).

„Milujte spravodlivosť a súd; zem je plná milosti Hospodinovej.“ (Žalm 33:5).

„Hospodine, náš Pane, aké je slávne tvoje meno na celej zemi.“ Žalmista prehlasuje, že Pánovo meno má slávu, ktorá žiari po celej zemi (Žalm 8:10). Preto pohanské národy a všetci ľudia, ktorí nepoznajú osobne Hospodina, nemajú výhovorky. Hovorí to apoštol Pavol v liste Rímskym v prvej kapitole (pozri Rímskym 1:18-32).

Keď prichádzame k ľuďom s evanjeliom, môžeme nadviazať na to, čo oni vidia svojimi očami na oblohe a okolo seba - stačí sa len pozorne pozrieť. Všetky národy vidia Božiu slávu v prírode. Nemôžu tomu utiecť, a preto sú bez výhovorky. Oni žijú na tejto zemi; žijú na Božom svete, ktorý Boh stvoril, v ktorom Boh jasne, prostredníctvom svojho stvorenia k ľuďom hovorí - oni to však v sebe potláčajú, hoci o tom vedia.

Žalm 33:5: „Zem je plná milosti Hospodinovej.“ To je ďalšia pravda, ktorá s predchádzajúcou súvisí. Keď ľudia pozorujú túto zem, vidia nielen slávu v tom, aké je to veľkolepé dielo, ale slávu aj v tom, ako to všetko funguje a môžu rozumieť, že je to Božia starostlivosť, ktorá toto fungovanie zabezpečuje. Pavol nadväzuje na to a hovorí, že dával im dažde a úrodné časy a staral sa o nich, preukazoval im starostlivosť. To znamená, že my môžeme ísť do misie s tým, že je to tá najprirodzenejšia vec osláviť Boha, ktorý za týmto všetkým stojí.

Pri zvestovaní evanjelia nadväzujeme na jeho všeobecné zjavenie a potom hovoríme, že tento Boh sa zvlášťne zjavil skrze izraelský národ a potom cez svojho Syna a cez službu apoštolov. Takže ľudia nemajú výhovorku a majú robiť pokánie.

Tretia doktrína

Boh je univerzálny Sudca národov. Napríklad: „Hospodin bude súdiť národy.“ (Žalm 7:9). To je jasné prehlásenie. Tiež: „Pozdvihni sa, Sudca zeme!“ (Žalm 94:2).

Sudca zeme znamená Sudca celej zeme, nielen Sudca Izraela. Žalmy oznamujú, že Boh je univerzálny Sudca zeme a bude súdiť tento svet. Toto je opäť dôležitá pravda, pretože

znamená, že svet žije v kontexte súdu. Žijeme v čase prichádzajúceho súdu. K národom prichádzame s evanjeliom a s vedomím, že Boh bude súdiť a tento súd prichádza.

Predstavme si, že by nebol žiaden súd. V takom prípade nemusíme hlásať evanjelium. Ľudia zomrú, ale neskončí to s nimi zle. Akonáhle je tu však realita súdu, ktorá vyplýva z našej vzbury voči Bohu a neadekvátnej odpovede na jeho univerzálne zjavenie, je tu problém, ktorý nás musí poháňať zvestovať evanjelium. Apoštol Pavol hovorí: „Znajúc teda bázeň Pánovu presviedčame ľudí...“ (2. Korinským 5:11). Bázeň Pánova je dôvod, prečo ide a prečo hovorí: Zmierte sa s Bohom! Zmierte sa, lebo prichádza súd! Pavol v Aténach káže, že Boh ustanovil muža, ktorý bude súdiť. V apoštolovej mysli sú tieto fakty (vyvýšený Boh, všeobecné zjavenie, prichádzajúci súd).

Písmo hovorí: Hospodin kraluje. Ak tento rámec odstránime, strácame kontext pre misiu. Žalm 2 je v celom tomto doktrínálnom rámci apelom na národy: „Prečo sa búria národy a ľudia myslia márne veci? Králi zeme sa postavujú a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti jeho Pomazanému a hovoria: Roztrhajme ich zväzky a zahodme od seba ich povrazy!“ (verše 1 až 3). Koho zväzky? Otca a Syna. Pán Ježiš Kristus bol Otcom ustanovený za Kráľa a Dediča zeme a národov. Národy sú vo vzbure a radia sa, ako sa ho zbaviť. Čo sú ich povrazy? Sú to Božie morálne nariadenia, ktoré Boh dal národom, aby sa mu podriadili, pretože je Boh.

To, o čom sme doteraz písali, doplníme ešte niektorými ďalšími veršami zo žalmov:

„Vy, všetky národy, tleskajte rukami, pokrikujte radostne Bohu, hlasom plesania!“ (Žalm 47:2). To je výzva pre všetky národy.

„Ospevujte slávu jeho mena! Pokladajte si jeho chválu za slávu!... Dobrorečte, národy, nášmu Bohu...“ (Žalm 66:2 a 8). Čo žalm hovorí národom? Volá, aby dobrorečili nášmu Bohu – Bohu Izraela. Je to volanie a žalm k dobrorečeniu dáva dva dôvody. Prvým je, že urobil dobre izraelskému národu a ukázal svoju hrdinskú silu (verš 9). Druhým je, že ma osobne vypočul, hovorí žalmista vo veršoch 16 až 20.

Žalm 117: „Chváľte Hospodina všetky národy, zvelebujte ho všetci ľudia.“ Toto je volanie ku všetkým národom, aby prišli k Hospodinovi, začali chváliť jeho, nie seba, nie svoje modly, aby začali jeho zvelebovať, vyvyšovať. Prečo? „Lebo je preveľká jeho milosť nad nami a pravda Hospodinova na veky. Hallelujah!“ (verš 2).

Žalm 148: „Hallelujah! Chváľte Hospodina z nebies! Chváľte ho na výsostiach!“ (verš 1) a v ďalších veršoch je menovite uvedené, kto všetko má Hospodina chváliť, lebo on rozkázal a boli stvorené.

Žalmy hovoria nielen k národom a stvorenstvu, aby oslavovali Hospodina, ale hovoria k tým, ktorí poznajú Hospodina, aby išli k národom s evanjeliom. Vyzývajú Boží ľud, aby sa aktívne zapojil do evanjelizácie (misie). Napríklad „...Oznamujte jeho skutky medzi národmi!“ (Žalm 105:1). Keď Boh pre nás niečo urobí – dá nám odpustenie hriechov v Synovi, dá nám spasenie, dá nám nový život, dá nám budúcnosť, tak našou povinnosťou je hovoriť o tom. Inými slovami: nemáme mlčať, nemáme si to nechať len pre seba.

Žalmy dávajú príklad osobnej evanjelizácie. Žalm 49:2–4 je osobná výpoveď jednotlivca, ktorá jedná s národmi a chce ich priviesť k živému Bohu. „Počujte to, všetky národy; pozorujte ušami, všetci obyvatelia sveta, ako vysokého, tak i nízkeho rodu synovia, všetci dovedna, bohatí aj chudobní! Moje ústa budú hovoriť múdrosť, a to, o čom rozmýšľa moje srdce, je rozumnosť.“ Žalm 49 je celý určený všetkým národom a je písaný v nádhernom štýle. Pozorujte ušami - to znamená všetci obyvatelia sveta upriamte pozornosť na to, čo vám idem povedať.

Žalmy vedú k modlitbe za misiu – prečítajme si Žalm 67. Žalmista sa modlí za požehnanie, „aby znali na zemi tvoju cestu, vo všetkých nádoch tvoje spasenie“ (verš 3).

S týmto súvisí aj to, že žalmy hovoria, aký druh nástroja Boh používa k evanjelizácii alebo k misii. Takým je napríklad Žalm 116 a jeho verš 10: „Uveril som, preto som hovoril.“ Naň je prepojený verš 13 zo 4. kapitoly 2. listu Korintským: „Ale majúť toho istého ducha viery, podľa toho, čo je napísané: Uveril som, a preto som hovoril, aj my teda veríme, a preto aj hovoríme.“ Pavol v tejto 4. kapitole uvádza dôvod, prečo evanjelizuje: Lebo uveril! Teda vidíme, že tí, ktorí uveria, sú vhodnými nástrojmi k tomu, aby hovorili a zvestovali evanjelium doma alebo medzi

národmi.

Podobne tak aj Žalm 22:22–23, 18:49-50 a 57:8-11. Žalmy učia, že vhodným nástrojom pre evanjelizáciu je človek, ktorý pozná vierou osobne Boha. Pozná jeho spasenie, vyslobodenie, a tak má čo povedať iným. Žalm 108:4–5 hovorí, že človek, ktorý je pohnutý milosťou, ide k národom a zvestuje evanjelium.

Jedinú budúcnosť pre národy vidia žalmy v Hospodinovi (Žalm 65:6, jeho druhá časť). Boh je jedinou nádejou ľuďom cez vieru v evanjelium.

Žalmy prorokujú alebo predpovedajú čas, keď evanjelium bude dosahovať väčší úspech ako v tom starozákonnom čase. Inými slovami: Žalmy predpovedajú ovocie Golgoty, ktorým bude misia. V ktorom žalme by sme toto našli? V Žalme 22, ktorý je jasne kristocentrický. Vieme, že tento žalm sa prorocky vzťahuje na Pána Ježiša Krista. Ježiš Kristus volal na Otca (verše 20-22). Vypočul Otec volanie Syna? Vypočul! Vzkriesil ho z mŕtvych a odpoveď na to je verš 23: „Budem rozprávať o tvojom mene svojim bratom, vprostred zhromaždenia ťa budem chváliť!“ Naplnilo sa to? Áno, naplnilo! – pozri Židom 2:12.

Žalm spolu s tým, že vidí Krista, ktorému prebodnú bok, ruky a hádzu o jeho šaty lós, vidí aj to, že Kristus je vypočutý a Otcom je slávne vzkriesený. Dôsledok toho je, že sa k Hospodinovi navrátia všetky končiny zeme. Kedy sa to začína? Po Letniciach, a to cez zvesť o jeho Synovi - cez evanjelium.

Žalmy prorokujú, že príde lepší čas a prorokujú, že výsledok Golgoty bude navrátenie sa národov k Hospodinovi. Ten čas už prišiel približne pred 2000 rokmi a Pán si zhromažďuje národy a ľudia k nemu prichádzajú.